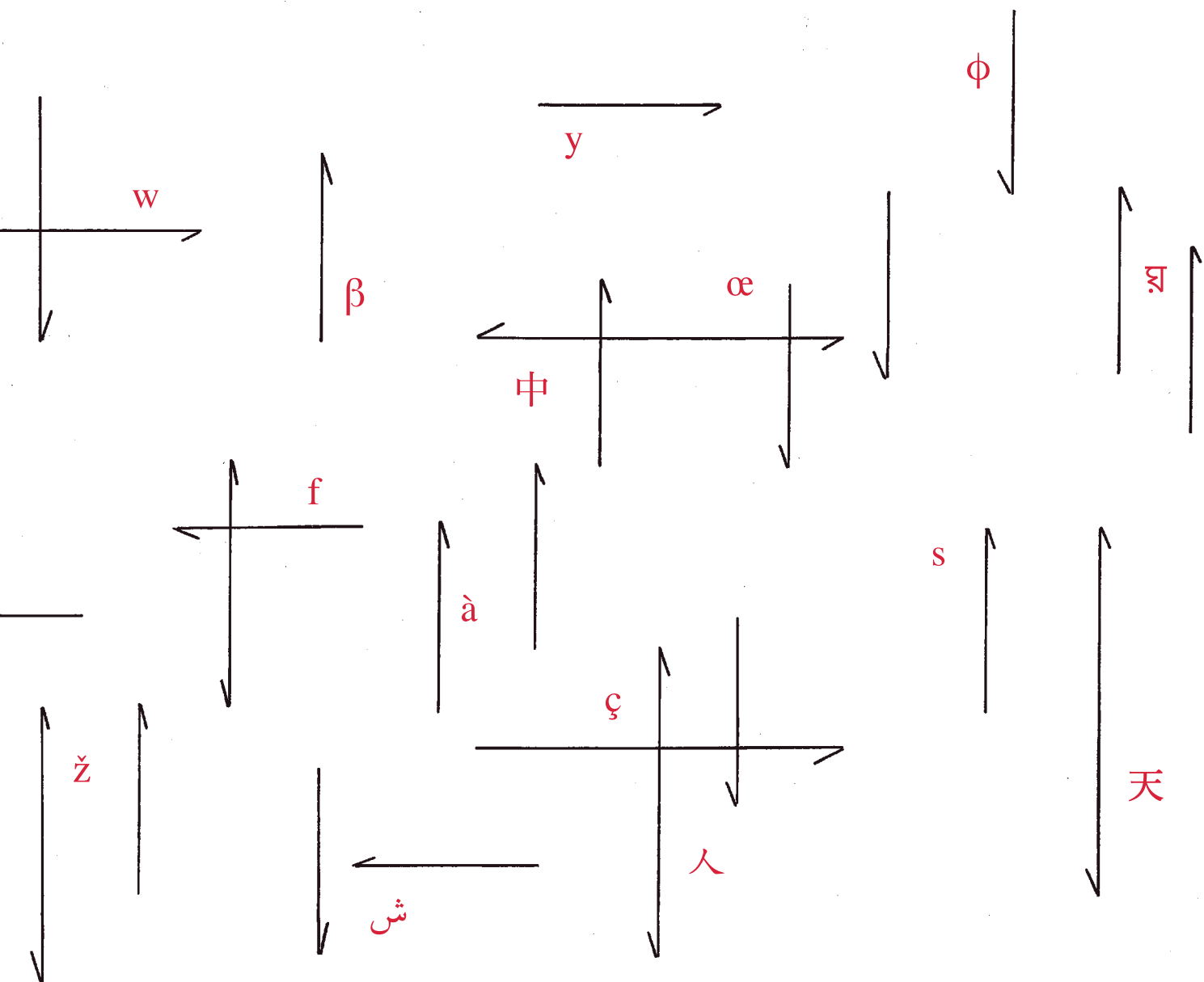

SERRA D'OR

DOSSIER «AMBAIXADES CULTURALS, UN LLOC AL MAPA» CARLES TORNER, XAVIER FARRÉ, MARY ANN NEWMAN, JAUME MARTÍ-OLIVELLA, SIMONA ŠKRABEC, IZASKUN ARRETXE

ENTREVISTA I PERFIL «CARME TORRAS» CRISTINA JUNYENT, JOAQUIM NOGUERO

PREMIS «LLIURAMENT DELS PREMIS CRÍTICA "SERRA D'OR" 2026» P. BERNAT JULIOL, JOAQUIM NOGUERO, P. MANEL GASCH I HURIOS

ART «XAVIER FRANQUESA I SALVADOR SAURA» PILAR VÉLEZ

CINEMA «ALBERT SERRA, UNA ART AMB CÀRREGA DE FUTUR» ARNAU MARTÍN

MOMENTS ESTEL·LARS DE LA CASTELLANITZACIÓ

Un text d' **ENRIC GOMÀ**
Il·lustració de **JORDI AVIÀ**

La castellanització és estrenar i projectar una pel·lícula, rodada en català, doblada o subtitulada al castellà en un cinema de Catalunya.

La castellanització és dir una missa en català, anunciada en aquest idioma en els horaris litúrgics, i inesperadament per a tothom pronunciar el sermó en castellà.

La castellanització és que a les llibreries, quan un client demana un títol en català, els llibreters preguntin amatents: «En català o en castellà?»

La castellanització és que una assignatura d'una carrera universitària anunciada en català s'imparteixi en castellà perquè el primer dia un alumne o alguns alumnes van demanar-ho.

La castellanització és que, a Catalunya, un gran actor català faci una obra de teatre estrangera traduïda al castellà, sense cap intenció de muntar-ne la versió catalana.

La castellanització és que les seccions de cultura i els suplementes literaris dels diaris catalans dediquin molt més espai i atenció als llibres en castellà que als llibres en català.

La castellanització és celebrar una reunió de veïns en castellà perquè alguns veïns parlen en castellà.

La castellanització és reproduir una citació en castellà d'un autor que no va escriure mai una sola pàgina en aquest idioma.

La castellanització és tenir els mateixos referents culturals i mediàtics que un ciutadà de l'Espanya monolingüe.

La castellanització és que, en comprar un diari que s'edita en versió catalana i castellana, després de demanar-lo els quiosquers et preguntin sens falta: «En català o en castellà?»

La castellanització és no fer servir el català en tots els àmbits en què és permès, com ara el Congrés dels Diputats o les comissions que se'n deriven.

La castellanització és iniciar en castellà qualsevol conversa amb un desconegut, sobretot amb individus que pel seu aspecte es podria deduir que són immigrants o fills d'immigrants.

La castellanització és creure que la literatura a Barcelona va començar amb *Nada* de Carmen Laforet.

La castellanització és desfer-se en lloances i ditirambes de *Viaje en autobús* i *Humor honesto y vago* de Josep Pla.

CASTELLANA NITZACIÓ

La castellanització és cantar *Amigos para siempre* perquè és un himne que ens uneix a tots els catalans i per tant s'haurien d'erigir en algun indret de Barcelona unes estàtues de Freddie Mercury i Montserrat Caballé.

La castellanització és enyorar la Barcelona dels anys seixanta i setanta del segle XX perquè en aquells temps el català no s'imposava a ningú i grans escriptors sud-americans tenien la gentilesa de viure entre nosaltres.

La castellanització és el cervantisme obstinat i secular, en tot moment animat per un anhel de comunió entre tots els espanyols, arran de la visita de Don Quixot a la ciutat de Barcelona a l'última part de la novel·la.

La castellanització és creure que les llengües són només instrumentals, que l'important és entendre's i que la llengua usada no és rellevant.

La castellanització és pensar sincerament que la mateixa castellanització és un fenomen atzarós, fruit de les decisions individuals i lliures dels catalans.

La castellanització és alegre, despreocupada, prestigiosa, elegant, culta, sensible, amable, generosa, acollidora, emotiva i bondadosa.

La castellanització tant ens integra a l'Espanya fraternal i moderna com ens converteix en solidaris amb tots els desheretats de la terra.

La castellanització és el que volem per als nostres fills, perquè progressin a la vida i aconseguixin grans èxits en tot el que emprenguin.

La castellanització és el nord que ens guia.

T'ha agradat
l'article?

Subscriu-te a la
revista per
llegir-ne més!

